

Mijn naamsvoorstel voor het centrale parochieblad is:

Koekoek

Als argumenten voor deze naam zou men kunnen denken aan de bouwkundige term koekoek, die een opening aanduidt waardoor licht kan schijnen. Of aan de bekende klok, die op vaste tijden met helder geluid laat weten waar we staan in de tijd. En dan is er nog de bekende trekvogel, die met zijn goed hoorbare “koekoek” de zomer aankondigt.

Maar eigenlijk dacht ik juist aan andere eigenschappen van deze koekoek. De komst van een koekoeksei is een opgedrongen gebeurtenis, waar de pleegouders weinig tegen kunnen doen. Veel parochianen kunnen zich voorstellen hoe de karekiet of heggenmus zich op zo’n moment zal afvragen: moet ik dit nu als iets ‘eigens’ beschouwen? Hoe ga ik hier mee om? En het dan besluiteloos eerst maar even wil aanzien.

Nadat hij uit het ei kruipt, begint de koekoek meteen met het uit het nest werken van de overige nestgenoten, met hun dood als gevolg. Hierbij denken wij natuurlijk aan de oekaze: “Uw vertrouwde lokale parochieblad zal volgend jaar verdwijnen”. Ook denken we aan al die vrijwillige medewerkers van lokale parochiebladen, die als overbodig afgedankt worden. Alleen al in Bennekom gaat het daarbij om 35 vrijwilligers, waarvan gevreesd moet worden dat met het wegvallen van hun taak ook hun betrokkenheid minder zal worden. Eigenlijk zien we ’s zondags vooral de actieve vrijwilligers in de kerk. In ‘hun’ kerk.

Na enige weken blijkt de koekoek veel groter te zijn dan zijn pleegouders verwachten. Hun plichtsgevoel om voor de kost van deze veelvraat te zorgen, put hen volledig uit. Alweer een opvallende parallel: Nu zijn we €4 per deelnemer kerkbalans kwijt aan lokale parochiebladen per jaar, maar straks zal het €13 per deelnemer kerkbalans blijken te zijn. Of het aan hun fraaie, dure centrale parochieblad “De Wijnpers” lag weet ik niet, maar de fusieparochie in Arnhem moest, financieel uitgeput, al weer noodgedwongen fuseren met weer andere fusieparochies.

Zo’n 20% van de pleegouders die voor de kost zouden moeten zorgen, passen hiervoor en verlaten het door de koekoek geparasiteerde nest. De verontwaardiging over het opgedrongen centrale parochieblad en het afdanken van lokale vrijwilligers zal ook leiden tot opzeggingen van deelnemers aan de Actie Kerkbalans en afhaken van parochianen.



En dan de desillusie van de karekiet of heggenmus: hun gedroomde toekomst valt weg, geen nageslacht voor hen, ondanks hun zwoegen. Dit doet denken aan de desillusie van parochianen en lokale bestuurders, die steeds hoorden dat ingezet zou worden op vitale lokale geloofsgemeenschappen. Maar als een belangrijk instrument van die lokale vitaliteit nu toch van hogerhand wordt geschrapt, herkent men pas de koekoek in de parochiefusie.